

de inden for en rimelig, kortere tid, bør regeringen undersøge og i en offentlig erklæring oplyse, hvorledes deres behov vil blive imødekommet.

(2) Enhver medlemsstat bør i det omfang, hvori dens ressourcer og økonomiske udvikling tillader det, og under hensyntagen til de internationale normer for social tryghed og til bestemmelsen i nærværende henstillings stk. 5, træffe foranstaltninger, der tager sigte på at bistå arbejdsløse og underbeskæftigede i arbejdsløshedsperioder med at imødekomme deres og deres familiers elementære behov samt med at tilpasse sig andre nyttige beskæftigelsesmuligheder.

III. Almindelige og specielle beskæftigelsespolitiske foranstaltninger.

Almindelige betragtninger.

8. Beskæftigelsesproblemer, der skyldes svingninger i erhvervslivet, strukturelle forandringer og især en utilstrækkelig erhvervsmæssig udvikling, bør behandles ved følgende midler:

- a) almindelige beskæftigelsespolitiske foranstaltninger; og
- b) specielle foranstaltninger, der direkte vedrører beskæftigelse af enkelte arbejdere eller kategorier af arbejdere.

9. Valget af egnede foranstaltninger og af tidspunktet for deres gennemførelse bør foretages på grundlag af en nøje undersøgelse af arbejdsløshedens årsager for at gøre det muligt at sondre mellem de forskellige arter.

Almindelige foranstaltninger: på lang sigt.

10. Almindelige økonomiske foranstaltninger bør tage sigte på at fremme et stadig voksende erhvervsliv, der er nogenlunde stabilt, og derved skabe de bedste forudsætninger for, at de specielle beskæftigelsespolitiske foranstaltninger kan føre til et godt resultat.

Almindelige foranstaltninger: på kort sigt.

11. (1) Der bør planlægges og gennemføres kortsigtede foranstaltninger for at forhindre, at der opstår en almindelig arbejdsløshed eller underbeskæftigelse i forbindelse med en utilstrækkelig erhvervsmæssig udvikling, samt for at modvirke det inflationstryk, der er forbundet med manglende balance på arbejdsmarkedet. Når sådanne forhold er tilstede eller truer med at opstå, bør der træffes foranstaltning til at forøge eller, i givet fald, nedsætte det private forbrug eller investering og/eller de løbende statsudgifter eller offentlige investeringsudgifter.

(2) Under hensyn til vigtigheden af, at modforanstaltninger bliver gennemført på det rigtige tidspunkt, hvadenten disse foranstaltninger er rettet mod tilbagegang, inflation eller anden mangel på ligevægt, bør regeringerne i overensstemmelse med den nationale grundlov være bemyndiget til at tillade, at sådanne foranstaltninger kan indføres eller ændres med kort varsel.

Specielle foranstaltninger.

12. Der bør planlægges og gennemføres foranstaltninger med henblik på at udjævne sæsonmæssige svingninger i beskæftigelsen. I særdeleshed bør der træffes egnede foranstaltninger for at sprede behovet for sæsonmæssige varer og tjenesteydelser over hele året eller for at skaffe sæsonarbejdere supplerende arbejde.

13. (1) Der bør planlægges og gennemføres foranstaltninger for at forhindre, at der opstår arbejdsløshed eller underbeskæftigelse som følge af strukturelle forandringer, og at en sådan arbejdsløshed eller underbeskæftigelse breder sig, samt for at fremme og lette produktionens og beskæftigelsens tilpasning til sådanne forandringer.

(2) I nærværende henstillings forstand betyder udtrykket „strukturelle forandringer“ langvarige og omfattende forandringer, der tager form af ændrede behov, nye indenlandske eller udenlandske leverandører (herunder indførsel af varer fra lande med lavere produktionsomkostninger), nye produktionsmetoder eller forandringer i arbejdskraftens størrelse.

(3) Foranstaltninger med henblik på tilpasning til strukturelle forandringer bør have et dobbelt sigte, nemlig

- a) det størst mulige udbytte af økonomisk og teknisk fremgang;
- b) beskyttelse af grupper og enkeltpersoner, hvis beskæftigelse berøres af strukturelle forandringer, mod økonomisk tab eller andre ulemper.

14. (1) Med henblik herpå og for at undgå produktionstab som følge af, at ledige stillinger ikke bliver besat straks, bør medlemsstaterne udarbejde og finansiere programmer, der tager sigte på at hjælpe arbejderne med at skaffe sig andet arbejde og kvalificere sig hertil.

(2) Sådanne programmer bør omfatte:

- a) en effektiv arbejdsanvisning under hensyntagen til bestemmelserne i konventionen og henstillingen af 1948 om arbejdsanvisning;
- b) tilvejebringelse eller fremme af oplærings- og omskolingsforanstaltninger for at sætte arbejder-